

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/583/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114226505
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114226505.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa AB 1 B. V., Amsterdam, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo, reg. č. 560 07 043, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti odporkyni Y. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX A. A., o zaplatenie 1.569,74 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. 06. 2015, č. k. 9C/48/2015 - 63, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 276,01 eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 15. 11. 2013 až do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol s odkazom na ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že zmluva o úvere, z ktorej navrhovateľ uplatnil svoje nároky, bola uzavretá dňa 12. 06. 2010 medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s. Predmetný vzťah účastníkov zmluvy súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský. Okolnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky z tohto úveru z pôvodného veriteľa ako postupcu na navrhovateľa ako postupníka, mal súd za preukázanú z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 14. 11. 2014 adresovaného dlžníčke, doloženého k návrhu na začatie konania. V ďalšom súd skúmal jednotlivé náležitosti úverovej zmluvy a zistil, že v zmluve chýbajú podstatné náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (termín konečnej splatnosti úveru, RPMN, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), preto súd úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona. Návrh v časti požadovaných zmluvných úrokov a poplatkov súd zamietol. Súd skúmal len oprávnenosť a priznal iba nárok navrhovateľa v časti nesplateného zostatku istiny úveru t.j. 276,01 eur (ako rozdielu medzi sumou poskytnutého úveru 2.000 eur a sumou 1723,99 splatenou odporkyňou) s príslušným úrokom z omeškania v zmysle 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa dlh stal splatným v celom rozsahu, až do zaplatenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ voči výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu alebo aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Popiera názor súdu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho by mal byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

Právny predchodca navrhovateľa v zmluve uviedol ročnú percentuálnu mieru nákladov - vypočítanú na základe údajov v čase uzatvorenia zmluvy nasledovným spôsobom: „47. RPMN od 23,9% do 24,8% s tým, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.“ Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, iba to, aby úverová zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pritom nekonkretizuje akým spôsobom má byť tento údaj vyjadrený. Napr. či formou jedného konkrétneho čísla alebo formou rozpätia ohraničeného minimálnou a maximálnou hodnotou (tak ako je uvedené v danej zmluve). Príkladom (v tabuľkovej forme) navrhovateľ v odvolaní uvádza, ako zmena dátumu poskytnutia úveru môže výšku RPMN ovplyvniť. Právny predchodca navrhovateľa vypočítal RPMN podľa vzorca uvedeného v Prílohe 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

Výšku, počet a frekvenciu splátok úveru uviedol navrhovateľ v súlade s § 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES a to spôsobom: „44. mesačná splátka 46,86 eur, 45. počet splátok 84, 50. termíny splatnosti splátok - konkrétne sa tu uvádza splatnosť prvej splátky a splatnosť druhej a nasledujúcich splátok“.

Navrhovateľ zastáva názor, že súd prvého stupňa rozhodnutie odvodzuje od formalistického znenia strohých zákonných noriem bez eurokonformného výkladu práva a v rozpore s existujúcou judikatúrou Súdneho dvora EÚ. A ak je súd zástancom formalizmu a presného výkladu práva, tak zle vyvodil zo zisteného skutkového stavu sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. a) predmetného zákona, kedy by museli byť kumulatívne splnené podmienky tohto ustanovenia dané spojkou „a“ (zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu „a“ neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2). V danom prípade písomná forma zmluvy (podmienka pred spojkou „a“) nebola v konaní spochybnená.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ods. 2). V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal všetky potrebné dôkazy, v dôsledku čoho jeho rozhodnutie je predčasné a nemôže byť správne. Preto odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ods. 2).

Odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že ak navrhovateľ odvodil svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na začatie tohto konania od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá mala byť uzatvorená medzi navrhovateľom AB 1 B. V., Amsterdam, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo, reg. č. 560 07 043 a pôvodným veriteľom spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. dňa 29. 10. 2013 (takýto dátum vzniku zmluvy uvádza navrhovateľ v návrhu na začatie konania, pričom v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 14. 11. 2014 adresovanom dlžníčke sa uvádza, že pohľadávky resp. jej pohľadávka bola postúpená zmluvou zo dňa „12. 09. 2013“ a taktiež v tomto oznámení je uvedené iné registračné číslo postupníka „341 86 049“), na základe ktorej na navrhovateľa ako postupníka mala byť prevedená aj pohľadávka voči odporkyni, a navrhovateľ žiadnu zmluvu o postúpení pohľadávok k návrhu, ale ani neskôr v priebehu konania súdu nepredložil, potom nemožno mať aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa - spoločnosti „AB 1 B. V., Amsterdam, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo, reg. č. 560 07 043“, za náležité a riadne preukázanú.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že okolnosť, že došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na navrhovateľa mal preukázanú (len) z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 14. 11. 2014 adresovaného odporkyni. Žiadna konkrétna zmluva o postúpení pohľadávok nie je prílohou tohto oznámenia a takáto zmluva nie je ani obsahom súdneho spisu. V prípade postúpenia pohľadávky je ale navrhovateľ povinný postúpenie pohľadávky v konaní preukázať, a to najmä vtedy, ak v konaní svoje postavenie odvodzuje práve od nadobudnutia vlastníctva k pohľadávke. Oznámenie postúpenia pohľadávky adresované dlžníkovi zo strany postupcu nepreukazuje samo o sebe aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní (§ 524 ods. 1, 2 a § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní je dôvod na zamietnutie návrhu navrhovateľa súdom z tohto dôvodu (bez ďalšieho, prednostne).

Faktom je, že v prejednávanom prípade súd vo veci konal s navrhovateľom ako s riadnym účastníkom konania a rozhodol vo veci samej (výrok I. a II.). Odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu podal iba navrhovateľ, a to proti výroku II. rozsudku, ktorým súd návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol (ktorým súd rozhodol v neprospech navrhovateľa). Voči výroku I. rozsudku okresného súdu odvolanie nebolo podané, resp. odporkyňa nepodala. Potom výrok I. rozsudku zostáva nedotknutý, hoci ide o závislý výrok s výrokom II. rozsudku, ktorý pre pochybenie prvostupňového súdu uvedené vyššie odvolací súd musel zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prednostne došetriť aktívnu, vecnú legitímáciu navrhovateľa a následne podľa výsledku tohto zistenia vo veci znova rozhodne. Prvostupňovému súdu možno vytknúť aj neurčitost' výroku o zamietnutí návrhu, keď súd formuloval výrok iba tak, že súd „v prevyšujúcej časti“ návrh zamietla.

K odvolacím dôvodom navrhovateľa odvolací súd dodáva, že pokiaľ navrhovateľ namietal, že ak okresný súd za hlavný dôvod čiastočného zamietnutia návrhu považoval posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy, tak ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. nesprávne vyložil a aplikoval, pretože podľa názoru navrhovateľa toto ustanovenie predpokladá absenciu podmienok daných spojkou „a“. Teda predpokladá kumulatívne nespĺnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí zmluvy), t.j. museli by chýbať všetky podmienky vymenované v ust. § 9 ods. 1 (zmluva nemá písomnú formu) „a“ v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v § 10 ods. 1, tohto zákona zároveň, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, s takýmto názorom navrhovateľa nemožno súhlasiť, nie je správny.

Zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 9 stanovuje náležitosti zmluvy v ods. 1 (zmluva musí mať písomnú formu) a v ods. 2 (pod písm. a) až písm. y) obligatórne (podstatné) náležitosti), ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo možné pričítať účinky perfektného právneho úkonu. V § 10 ods. 1 sú stanovené podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania.

Ust. § 11 cit. zákona stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, podľa písm. a) - ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti § 9 ods. 1 a ods. 2 a § 10 ods. 1.

Pripustiť taký výklad, aký zastáva odvolateľ, že pre aplikáciu tohto ustanovenia resp. pre uplatnenie sankcie je nevyhnutné, aby zároveň všetky (teda kumulatívne) náležitosti vymenované v ods. 1, 2 § 9 a ods. 1 § 10 v zmluve chýbali, by znamenalo, že účel, aký týmto ustanovením zákonodarca sledoval, by nebol naplnený.

Prístup súdu k výkladu aplikovanej právnej normy zákona č. 129/2010 Z. z. pri posudzovaní jednotlivých náležitostí zmluvy o úvere nebol „prílišným formalizmom“, ako sa domnieva navrhovateľ, ale vychádzal z konkrétnych súdom zistených skutočností ohľadom náležitostí zmluvy o úvere č. 4006039457 zo dňa 12.06.2010 predloženej navrhovateľom súdu.

Keďže prvostupňový súd bude vo veci ďalej konať, rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.